

Sygn. akt I C 650/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Targu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Przemysław Mościcki
Protokolant:	protokolant sądowy Helena Kubasek

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016 r. w Nowym Targu

na rozprawie

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko (...) sp. z o. o. w N.

o zapłatę

I. nakazuje pozwanemu (...) sp. z o.o. w N. dokonania wymiany na nowe obuwia w postaci pary półbutów męskich (...)(...)

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 650/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 kwietnia 2016 r.

R. S. jako konsument wystąpił z powództwem przeciwko (...) sp. z o.o. w N. dotyczącym uznania za uzasadnioną jego reklamacji obuwia nr (...) z dnia 24 października 2015 r. W sprecyzowanym żądaniu pozwu powód zażądał zapłaty wymiany towaru na nowy oraz zapłaty kwoty 1.500 zł, na którą to kwotę składają się koszty reklamacji, związane z kosztami dojazdów i obsługi prawnej, a to: koszty przejazdów z B. (miejsca zamieszkania powoda) do (...) x 50 zł = 100 zł, koszty przesyłek 6,5 x 4 zł = 26 zł, zadośćuczynienie 1.350 zł.

Powód wskazał, iż w dniu 12 czerwca 2015 r. zakupił w sklepie (...) w Ł. przy ul. (...) obuwie, które po pewnym czasie użytkowania uległo uszkodzeniu – pękła skóra i odkleiły się obcas. W dniu 24 października 2015 r. powód zgłosił reklamację w sklepie firmowym nr 105 w Ł.. W dniu 5 listopada 2015 r. odebrał obuwie w stanie uszkodzonym – reklamacja nie została uwzględniona.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) sp. z o.o. wniósł o oddalenie powództwa, uznając ewentualnie powództwo do kwoty 197,40 zł stanowiącej cenę zakupu obuwia przez powoda. Pozwany podniósł, że reklamacja została wykonana skutecznie w zakresie podklejenia obcasów, natomiast nie stwierdzono pęknięcia skóry. Jakkolwiek powód nie zgodził

się z tak rozpatrzoną reklamacją, to jednak nie wniósł kolejnej, ani nie odstąpił od umowy. Pozwany podniósł jednak, że jest w stanie uwzględnić żądanie pozwu do kwoty 197,40 zł jako cena obuwia. Pozwany zakwestionował zasadność roszczenia w pozostałym zakresie wskazując, że brak podstaw prawnych do uwzględnienia żądania zadośćuczynienia, a w zakresie pozostałych kosztów (dojazdu i opłata przesyłek) – powód nie udowodnił poniesienia tych kosztów. Pozwany zwrócił uwagę, iż powód reklamował obuwie w innym sklepie niż je zakupił, a skoro tak, to reklamację mógł złożyć również w sklepie (...) w B..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. S. w dniu 12 czerwca 2015 r. zakupił w sklepie (...) w Ł. przy ul. (...) (Galeria (...)) półbuty męskie oznaczone symbolem (...)(...) za kwotę 197,40 zł.

dowód: paragon – k. 27.

W dniu 24 października 2015 r. konsument zgłosił reklamację w innym sklepie (...) w Ł. (Salon 105 (...)).

niezaprzeczone przez powoda twierdzenie pozwanego.

Jako przyczynę reklamacji powód wskazał odklejanie się obcasa od podeszwy w lewym bucie od strony wewnętrznej oraz początki tego procesu w bucie prawym. Ponadto wskazał, iż przy obcasach skóra zaczyna pękać. Powód zażądał wymiany bądź naprawy obuwia. W dniu 30 października 2015 r. załatwiono reklamację. Z adnotacji wynika, iż obcasy podklejono, nie stwierdzono natomiast pęknięcia skóry. W dniu 5 listopada 2015 r. powód odebrał obuwie, z tym że na druku reklamacji zamieścił wpis, iż obuwie jest w stanie w jakim znajdowało się przed reklamacją.

dowód: reklamacja z 24.10.2015 – k. 14.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów. Z dowodów tych wynika, iż powód zgłosił reklamację, jednak odbierając obuwie po reklamacji stwierdził, iż reklamacja nie została uwzględniona. Stwierdzić zatem należy, iż bezzasadne były twierdzenia strony pozwanej, iż powód zaakceptował sposób rozstrzygnięcia reklamacji.

Ponieważ powód nie zaprzeczył twierdzeniom pozwanego zgłoszonym w odpowiedzi na pozew, Sąd uznał za przyznane przez powoda, iż powód zgłosił reklamację w innym sklepie w Ł. niż dokonywał zakupu obuwia.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalony stan faktyczny prowadzi do wniosku, że zakupione przez powoda w dniu 12 czerwca 2015 r. obuwie posiada wadę fizyczną w rozumieniu art. 556¹ k.c. Z druku reklamacji wynika bowiem, że powód nie zaakceptował sposobu rozpoznania reklamacji, stwierdzając, że obuwie jest w tym samym stanie co przed reklamacją. Dodatkowo wskazać należy, iż pozwany uznając żądanie do kwoty 197,40 zł, tj. do wysokości ceny obuwia, przyznał istnienie wady.

W przypadku wadliwości towaru kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny lub odstąpieniu od umowy (art. 560 k.c.). Może też zgodnie z art. 561 k.c. żądać wymiany towaru na nowy. Żądanie swoje powód określił w pozwie – wynika z niego, iż powód żąda wymiany towaru na nowy; powód nie zgłosiła natomiast żądania zwrotu ceny ani jej obniżenia. Ponieważ towar zakupiony przez powoda okazał się wadliwy, zatem na podstawie art. 561 k.c., Sąd uwzględnił żądanie powoda, orzekając jak w punkcie I wyroku.

Sąd oddalił natomiast powództwo w pozostałym zakresie, tj. w zakresie dotyczącym zasądzenia zadośćuczynienia w kwocie 1.350 zł, a także zasądzenia kosztów dojazdu do Ł. (100 zł, tj. 2 x 50 zł) i kosztów przesyłek.

Żądanie zadośćuczynienia jest bezzasadne, albowiem nie ma podstaw prawnych, które w przypadku wadliwości rzeczy sprzedanej pozwalająby przyznać zadośćuczynienie konsumentowi. Żądanie zadośćuczynienia możliwe jest tylko w przypadkach ściśle określonych w ustawie (naruszenie dóbr osobistych – art. 448 k.c., spowodowanie

tw. szkody na osobie – art. 445 k.c., śmierć osoby bliskiej – art. 446 k.c.). W innych przypadkach brak podstaw prawnych do domagania się zadośćuczynienia, a w szczególności nie ma podstaw do zadośćuczynienia w przypadku odpowiedzialności z tytułu niewykonania bądź nienależytego wykonania umowy czy też z tytułu rękojmi.

Co do pozostałych żądań finansowych powoda stwierdzić należy, iż powód w żaden sposób nie wykazał kosztów dojazdu do Ł.. Co więcej nie wykazał również potrzeby zgłoszenia reklamacji w Ł., skoro reklamację taką mógł złożyć w B., miejscowości, w której zamieszkuje. Skoro powód złożył reklamację w innym sklepie w Ł. niż zakupił buty, to mógł reklamację złożyć również w sklepie (...) zlokalizowanym w B.. Poniesienie ewentualnych kosztów dojazdu do Ł. nie może być uznane za konieczne dla realizacji roszczenia z tytułu rękojmi.

Co do kosztów przesyłek – zgłoszenie żądania w tym zakresie należy uznać za żądanie zwrotu kosztów procesu, albowiem powód nie wykazał innej niż procesowa konieczności wysłania korespondencji, jak również nie wykazał dowodowo jakie faktycznie koszty poniósł i w związku z jaką korespondencją.

Przyjmując, że powód domagając się zwrotu kosztów przesyłek w istocie zgłosił to roszczenie jako część kosztów procesu, stwierdzić należy, iż zgodnie z art. 98 § 1 kodeksu postępowania cywilnego (k.p.c.) strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie z art. 98 § 2 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Do kosztów sądowych zalicza się opłatę od pozwu (w niniejszej sprawie 30 zł).

Powołane przepisy nie dają podstaw do uznania za niezbędne koszty procesu kosztów wysyłanej korespondencji. Wydaje się przy tym, że koszty korespondencji z Sądem zostały spowodowane przede wszystkim przez powoda: pozew złożony przez powoda zawierał braki formalne, które wymagały usunięcia. Gdyby powód w sposób właściwy przygotował się do wytoczenia sprawy przed sądem, w szczególności zapoznał się z dostępnymi regulacjami dotyczącymi występowania przez konsumenta do sądu, względnie zasięgnął porady rzecznika praw konsumentów, to niewątpliwie mógł złożyć pozew nie obarczony brakami formalnymi, a zatem nie ponosiłby kosztów dodatkowej korespondencji. Nie sposób zatem uznać wydatków na korespondencję spowodowaną zaniechaniami powoda za celowe; tym samym nie można obciążyć nimi pozwanego.

W związku z powyższym Sąd oddalił powództwo ponad uzasadnione żądanie wymiany wadliwego towaru na nowy. Uznając, że powód wygrał co do zasady (reklamacja powoda była uzasadniona), uznał Sąd, iż pozwany powinien zwrócić powodowi koszty poniesionej przez niego opłaty od pozwu w wysokości 30 zł.